

 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
--	--

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího

Práci hodnotil(a): PhDr. Martina Kastnerová, Ph.D.

Práci předložil(a): Bc. Klára Routová

Název práce: Reflexe motivu a rituálů smrti v alžbětinském dramatu (koncept očištění, pohřební rituály)

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cíl práce vymezuje autorka následovně: „[...] popsat motivy a rituály smrti vyskytující se v alžbětinských dramatech, což povede k pochopení vnímání těchto jevů tehdejší společnosti a zároveň zdůraznění těchto prvků v dílech, kde jsou často v rozporu s dobovými konvencemi.“ (s. 6) V závěru též konstatuje, že cíl práce považuje za naplněný (s. 57), to však budu komentovat později.

Autorce se skutečně daří popsat motivy smrti ve vybraných alžbětinských dramatech (Shakespeare, Marlowe, Kyd), interpretace je nicméně spíše „intuitivní“ než argumentačně a zdrojově podložená (připomínky v následující položce obsahové zpracování). Cíl práce tedy mám za naplněný, ale s určitými připomínkami.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Po poměrně stručném úvodu následuje obecněji zaměřená kapitola, která se věnuje kontextuálnímu přiblížení tématu, tj. alžbětinské době, pojetí smrti a očištění. Líbí se mi, že se autorka zaměřuje na témata bezprostředně související s tématem práce a následnou interpretací vybraných dramát. Autorka nicméně mohla (a obzvláště v případě teologického konceptu očištění i měla) využít širší rejstřík zdrojů, ve většině konstatování vychází z Hilského (spíše populárních) komentářů, popř. Greenblattovy knihy o Shakespearovi. Některé soudy a závěry jsou příliš „rychlé“, bez zohlednění hlubšího kontextu.

V další části se autorka věnuje analýze vybraných dramát Williama Shakespeara (Romeo a Julie, Hamlet, Othello, Král Lear, Macbeth), Christophera Marlowa (Maltský Žid, Tragická historie a doktoru Faustovi) a Thomase Kyda (Španělská tragédie). Výběr analyzovaných dramát by si zasloužil detailnější odůvodnění, stejně jako metodika práce by měla být jasněji popsána. Obzvláště v případě Shakespearových děl se nabízí otázka, proč nebyly zařazeny i hry žánrově odlišné či z jiných období Shakespearovy tvorby. Výsledná komparace by pak měla reprezentativnější charakter. Rozumím prvoplánovému odmítnutí komedií, ale absence historických či pozdních her nedává smysl. Jak bylo zmíněno výše, interpretace je spíše intuitivní, vychází z autorčina „vnímání“ dramát (s nimiž pracuje v českém překladu Martina Hilského), které doplňuje občasným přihlédnutím k dalším zdrojům, jichž je ale většinou poskrovnu a nejvíce se opět vychází z Hilského komentářů. Navzdory tomu autorka prokazuje jistou schopnost „vhledu“ do problému a talent pro literární témata, na úrovni diplomové práce však již prosté komentování obsahu her není postačující. V závěru části věnované Shakespearovi je umístěna komparace motivů smrti a v závěru práce nalezneme závěrečné srovnání. Tyto pasáže považuji za zdařilejší.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Struktura práce je logická, grafická úprava splňuje požadované standardy. Jazykový projev je plynulý, bez výraznějších obtíží. Autorka na jedné straně projevuje vlohy pro podobné esejistické psaní, občas ale (zřejmě ve snaze učinit text líbivějším) sklouzne k zbytečnému opakování slov, stylistickým nesrovnalostem, a místy nepracuje s termíny v jejich správném významu. Občasně se objevují gramatické chyby (obzvl. shoda podmětu s přísudkem či interpunkce). Práce s použitými zdroji je korektní. Autorka využívá přiměřené množství zdrojů pramenných i sekundárních, ne všechny jsou však vytěženy stejnou měrou. Seznam zdrojů by mohl být rozšířen o aktuální a cizojazyčné zdroje.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce je spíše esejistického charakteru a v pasážích, kde je potřeba více hlubší a soustředěné argumentace a také jasnější metodiky a čerpání z adekvátních sekundárních zdrojů, spíše sklouzává k průměrným výsledkům. Autorka pracuje samostatně, což ji občas vede k originálnímu textu, jindy je však absence zpětné vazby a sebereflexe více na škodu. Slabinou práce je zejména absence skutečné analýzy podložené argumentačně a vhodnými sekundárními zdroji. Na druhou stranu i tak autorka předložila smysluplný a kultivovaný text, z něhož je znatelné zaujetí pro téma a snaha je promyšlet. Proto v závislosti na kvalitě obhajoby navrhuji hodnotit velmi dobře či dobře.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

V závěrečném odstavci uvádíte:

„Jak bylo v této práci popsáno, dramatikové se zabývali motivy smrti, avšak odlišně od dobových konvencí. Společnost zavrhovala sebevraždu, pomstu, touhu po moci, či koncept očištění, nicméně ve hrách se tyto motivy objevují a jsou detailně rozebírány. Cíl práce byl tedy splněn.“ (s. 57)

Vysvětlete prosím, v čem tedy podle Vás spočíval cíl Vaší práce.

Lze tvrdit, že veškerá reprezentace motivu smrti v alžbětinském dramatu jde proti dobovým konvencím? Popř. konkretizujte tyto dobové konvence.

Odůvodněte prosím výběr Vámi analyzovaných dramát a popište metodiku Vaší práce.

Je nějaký konkrétní důvod, proč v rámci analýzy motivu sebevraždy nezmiňujete postavu Lady Macbeth (ačkoli danou hru zpracováváte)?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): velmi dobře-dobře (dle obhajoby)